

सम्पादकीय

“चिनियाँ” अपराध

काठमाडौंका विभिन्न क्षेत्रबाट १२२ जना चिनियाँ नागरिक पक्राउ परेका छन् । प्रहरीको केन्द्रीय अनुसन्धान ब्यूरो, महानगरीय अपराध नियन्त्रण महाशाखा र महानगरीय प्रहरी परिसरको संयुक्त टोलीले उनीहरूलाई कोठमाडौंको विभिन्न क्षेत्रबाट पक्राउ गरेको हो ।

उनीहरू संस्थापक रूपमा घर भाडामा लिएर गैरकानूनी कार्य गरेको आरोपमा पक्राउ परेका हुन् । प्रहरीले उनीहरूलाई पक्राउ गर्न फण्डे तीन महिनाको समय लगाएको छ । एकै दिनमा यति धेरै संख्यामा विदेशी नागरिक पक्राउ गरेको यो पहिलो हो । यसअघि बैकको एिएएम ब्याक गरेको आरोपमा सातजना चिनियाँ पक्राउ परेका थिए भने अन्य विभिन्न घटनामा पनि केही चिनियाँ नागरिक पक्राउ परेका छन् । उनीहरूले केही न केही गलत क्रियाकलाप गरिरहेको निष्कर्षका साथ पक्राउ गरिएको प्रहरीको भनाइ छ । उनीहरू नेपाल बसेर अनलाइनमार्फत अश्लिल हकत गर्ने, अनलाइन जुवा खेलाउनेदेखि बैक ब्याकड्रमा संलग्न भएको पाइएको हो ।

नेपालमा अपराध गर्ने विदेशीविरुद्ध सञ्चालित यो नै अहिलेसम्मको ठूलो घटना हो । यस घटनाले नेपाल विस्तारै अन्तर्राष्ट्रिय अपराधीका लागि सुरक्षित गन्तव्य बन्न थालेको प्रस्ट हुन्छ । दक्षिण अमेरिकी, अफ्रिकी, भारतीय, बंगलादेशी,

नेपालमा चिनियाँहरूले नेपाली समाजलाई कसरी प्रदूषित गरिरहेको छ त्यसको यो उदाहरण हो ।

पाकिस्तानी, कतिपय युरोपेली, क्यानाडाेली र अमेरिकी नागरिकसमेत लागुऔषध, आखेटोपहार, बाल यौन दुराचार, विदेशी मुद्रा कारोवारलगायत अपराधमा नेपालमा समाहितने क्रम बढ्दै गएको बुझनाले पनि नेपाल अपराध जगतका लागि सुरक्षित र सुरक्षा दृष्टिले बढ्दामा मुलुकमा फेरिदै गएको देखिन्छ । यसले एकतिर नेपाली सुरक्षा निकायको अमत्ता र सक्रियतावारे शंका गर्नुपर्ने अवस्था सिर्जना भएको छ ।

नेपालमा चीनका नागरिकको आगमन बढ्दै गएको समय अपराधिक गतिविधिमा चिनियाँहरूको संलग्नता पनि बृद्धि भएको देखिन्छ । तसर्थ नेपाल आउने चिनियाँहरूको गतिविधिवारे सरकारले आवश्यक सावधानी अपनाउन आवश्यक छ । नेपालको पर्यटन क्षेत्रमा चिनियाँ पर्यटकको आगमनले कायापलट ल्याउन सकेमा शंका छैन तर यही चुम्क्रे नेपालले उनीहरूलाई निःशुल्क 'अन अराइडबल' प्रवेशाज्ञा दिदै आएको छ । तर त्यसको दुरुपयोग नहोस् भन्नेतर्फ पनि सरकार चनाको हुनुपर्छ ।

यो अपराधको पुष्टभूमिमा हामी प्रस्ट हुनुपर्ने विषय के हो भने नेपालमा आएर अपराधजन्य गतिविधि गर्ने कुनै पनि देशका नागरिकलाई छुट्टै छैन र हुनु पनि हुँदैन । नेपाल अन्य देशमा अपराध गरेका व्यक्तिकहरू लुके सुरक्षित आश्रयस्थल पनि बन्नु हुँदैन तर त्यसलाई रोक्न सरकार, नेपाल प्रहरी र गुप्तचर निकायले अपनाउने शैली भने विवादास्पद र कानूनभंग हुनुपर्छ । यस्ता घटना मौलिक अन्तर्राष्ट्रिय कूटनीति तथा मानव अधिकारको विषय बन्नु हुँदैन । नेपालमा चिनियाँहरूले नेपाली समाजलाई कसरी प्रदूषित गरिरहेको छ त्यसको यो उदाहरण हो । विगतमा चिनियाँ अपराधीहरूले नेपालमा मच्चयाएको उडुपको पछिल्लो परिघटना हो यो । काठमाडौंबाट चिनियाँ अपराधीहरूको गिरोह पक्राउ परेछि तत्कालका लागि विपद् टप्ने पनि यससँग सम्बन्धित संबन्धशील विवरण अझै हुन सक्ने सम्भावना पनि रहेको छ । चिनियाँ अपराधको जोखिम समाप्त भइसकेको भनेर बुझ्नु हुने अवस्था भने छैन ।

साताको सात बात

सम्पद नेपाल, नेपालीलाई सुखी र सम्य समाज निर्माण गर्ने सरकारको उद्देश्य रहेको छ । यसमा केही व्यवधान बडा भएका छन्, देश निर्माणको काम सहज र सजिलो छैन तर दुइ सकेत्यले उद्देश्य हासिल गर्न सकिन्छ । **पुष्पकबल दाहाल, अक्षय, नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी**

पछिल्लो समय राजपाले पार्टी एकीकरणका लागि समाजवादी पार्टीले सरकार छाडनुपर्ने शर्त राख्ने आएको थियो । राजपालसँग पार्टी एकताका लागि धेरै कुरा मिलिसकेको छ, सरकार छाडनुपर्ने उहाँहरूको शर्त पनि पूरा भएको छ, उहाँहरू चाहनुहुन्छ भने हामी तयार छौं । **उपेन्द्र यादव, अक्षय, समाजवादी पार्टी**

नेपाल धर्मनिरपेक्ष मुलुक रहेकाले यहाँ जुनसुकै धर्म स्वतन्त्रपूर्वक मान्न पाउने अधिकार संविधानले नै ग्यारेन्टी गरेको छ । रायको उर्ध्व हुँदैन, धर्म व्यक्तिको हुन्छ । नेपाल एउटा यस्तो फुलबारी हो, जहाँ राज्यले कुनै धर्मलाई अवलम्बन गरेको छैन । **उपेन्द्र यादव, अक्षय, समाजवादी पार्टी**

हामीले उठाएका सवालहरूमा सरकारको सकारात्मक रवैया रहेन भने केही हुनेवाला छैन । दुई नम्बर प्रदेशको सरकारमा पनि केही हुँदैन, संघीय सरकारमा पनि केही हुँदैन । हेर्दै जाउँ, सरकारले जनताको माग पूरा गर्ने भने सडक सघर्षमा जानुपर्ने हुन्छ । **राजेश महतो, संवेचक, रायब नेपाल**

मधेशमा अश्वीपनि बालविवाह, महिला हिंसा र दाइजो प्रथा जस्ता कुरितीहरू विचमान रहेका छन् । मधेशी समुदाय भित्रको भाषा, संस्कृति, लिपि, इतिहास, परम्परा र साहित्य आदिको अध्ययन गरी त्यसको संरक्षणका लागि आवश्यक कदम चाल्नेछौं । **डा. विजयकुमार दत्त, अक्षय, मधेशी बायोप**

एउटा पार्टी सरकारबाट हटाइनेदेखि अर्को पार्टी सरकारमा बहालहुनु भनेर इच्छाको नै गलत हो । त्यसमा हाम्रो कुनै सम्बन्ध नै छैन । हामीले सरकारमा सहभागी हुने निर्णय गरिसकेका छौं । छलफल हुँदछ, जहाँ-जहाँ जसरी-जसरी कुरा मिल्छ, त्यसैगरी अगाडि बढ्छौं । **सुभाषिण लाल, अक्षय, रायब नेपाल**

मधेश आन्दोलनको उत्तराधिकारी ठान्ने उनीहरूलाई आफू कहाँ छोडि भन्ने सोच्नुपर्ने हो । यस्तो आत्मसन्तुलन नै शाहीहरूलाई राजनीतिक बाटो देखाउन सक्थ्यो । तर शक्तिवादीमा रमाउनेलाई बाली लगाउने रहर कहाँ हुन्छ । **चन्द्रकिशोर, संवेचक**

अथ गुलामस्य प्रथमोध्यायः समाप्त

विचार-विश्लेषण भाग-२२

उपेन्द्र भट्टा

समाजवादी पार्टीले गुलामीको पहिलो अध्याय समाप्त गरेको छ । अब गुलामी गर्ने अवसर राजपाको हो । जसरी भएपनि गुलामी गरेर धनलाभ गर्ने मधेशका पार्टीहरूले अन्ततः मधेशलाई शासकको गुलामी गर्ने सन्देश नै दिएको छ ।

अन्ततः समाजवादी पार्टीको अध्यक्ष उपेन्द्र यादव केपी ओली सरकारको भाजन बन्नै पुग्यो । मधेशको अधिकारप्रति इमान्दार रहन नसके, चाकडीको बाटो रोजेर स्वाधं पूरा गर्ने उपेन्द्र यादवले गुलामी पनि इमान्दारीपूर्वक गर्न सकेन । शासकहरू समक्ष टाउको निहुँगाएर विन्तीको भावमा आफ्नो कुरा राख्ने गुलामी परम्परा विरुद्ध अन्तर्प्रेरित संशोधन प्रस्ताव ल्याउँदा मालिक क्रुद्ध हुनु स्वाभाविक हो ।

राजपाका अध्यक्षहरू पनि संशोधन प्रस्तावबारे प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीलाई ज्ञापन पत्र दिँदा “यसको औचित्य समाप्त भइसकेको छ । विकास निर्माणको कार्यमा सहयोग गानौँस्” भनेर स्पष्ट गरेपछि सरकारको एजेण्डामा मधेशको संशोधन प्रस्ताव रहेन भन्ने कुरा उपेन्द्र यादवको बुद्धिमा पसेन होला ? वा ओलीको गुलामीप्रति उनी विश्वस्त थिए ? उनी ओलीप्रति पूर्ण विश्वस्त थिए ।

मन्त्रीमण्डल पुनर्गठन गर्दा ठूला ठूला मधेशी नेताहरू बहिर्गमनमा परेको तर उपेन्द्र यादवले मन्त्रालय बदले पनि निरन्तरता पाएकोले “प्रधानमन्त्रीको माया” को स्तुतिगान गाउनु भएको थियो । असलमा सरकार विरुद्ध अनेक अभिव्यक्ति सार्वजनिक हुँदा ओली भिँचैबाट क्रुद्ध थिए नै, पार्टीका सहकर्मी नेताहरूको दबावमा परेर महत्त्वपूर्ण मन्त्रालयबाट हटाएर कानून मन्त्रालयमा राखेको थियो ।

मन्त्री मण्डलमा निरन्तरता पाएर उनी हाँसिएका थिए । यही विश्वासका साथ उनले संशोधन प्रस्तावको “विषको प्याल” प्रधानमन्त्रीलाई टक्काएका थिए । “स्टप इंट” को चाबुकबाट क्रोध शान्त नभएपछि “राजीनामा नदिएर बखोस्ती” मा पर्ने सन्देश अनुसार उपेन्द्र यादवको पीपल र गेर्ने राजीनामा दिएर गुलामीको पहिलो अध्याय समाप्त परेको हुन् ।

उपेन्द्र यादवले लिखित रूपमा समर्थन फिर्ता लिएको छैन । प्रदेशमा सरकार परिवर्तन हुने पक्का छ । २९ सीट लिएर समाजवादी बाहिरिए पनि राजपा २५ सीट लिएर सरकारसँग टाँसिनेछ । समाजवादी पार्टीको गुलामी अब शिकएको छ ।

राजपाको गुलामीको राम्रो अवसर पाएको छ । राजपा जसरी सरकारबाट समर्थन फिर्ता लिएर “के गर्ने” को बन्दी भएका थिए । राजपा सरकारमा गएपछि अह अह्योलप्रस्त अवस्था समाजवादी पार्टीको हुनेछ । केपी शर्मा ओलीको “कोषभाजन भएपछि उपेन्द्र यादव निरस्त बनेका छन् । ठूला ठूला नेताहरूलाई जेलको हावा खुवाउने क्रममा उपेन्द्र यादवको पनि पालो नआउने होइन । गौर काण्डमा उपेन्द्र यादव जेल जाने चर्चा सार्वजनिक भएपनि यिनी आर्थिक अनियमिततामा जान सक्ने सम्भावना प्रबल रहेको जानकारीकारहरूको भनाइ छ । जति गरिव अवस्थाबाट शुरू गरेको राजनीतिक यात्रामा मधेश आन्दोलनमा स्वामित्व ग्रहण गरे पश्चात् अफतु सम्पत्तिका मालिक बनेका छन् ।

मधेश आन्दोलनमा सतताका स्वाद चखेका अनेकौं भएर प्रवृत्त भएका नेताहरू आएपनि उपेन्द्र यादव स्वच्छ, छवि, नयाँ अनुहार, अधिकार आन्दोलनप्रति इमान्दार रहेकोले मधेशका आन्दोलनको नेतृत्व सम्भक्त थियो । द्रविड मानसिकताका सेगी उपेन्द्र यादव अधिकार आन्दोलनको माला गर्दमाना धेरै दिन भुङ्गुवाउन सकेन । मधेश आन्दोलनले राजनीतिक शिरोमणीको उपाधि दिई सकेपछि अब जे भन्दा, जे गर्दा पनि मधेशको लागि “रक्षमबास्य” हुने विश्वासका साथ उपेन्द्र यादवले स्वाधंनताका लागि वेदमानी शुरू गरे । वेदमानीका प्रसंगहरू वेला वेलामा सार्वजनिक भएपनि उपेन्द्र यादवको भाववत् स्वरूपको अगाडी ती आलोचनाहरू अर्थहीन नै बन्थो । मधेशमा जति बहुमुख्य (यादव) रहेकोले उपेन्द्र यादव “अतार” को रूपमा स्थापित भएकोले यिनको संगठनात्मक सशक्तता थियो । उपेन्द्रको विकल्पमा तमलोपा, सद्भावना पार्टी सत्ताको दलाली,

गुलामी गरि अवसर प्राप्त गर्ने प्रवृत्ति राखेकाले मधेशी जनताका लागि त्यति विश्वसनीय थिएन । त्यसकारण पनि उपेन्द्र यादव निर्विकल्प बनेका थिए । तर एउटा निश्चित समयपछि सबैको अवसन हुने प्रकियामा उपेन्द्र यादवको “विषम परिस्थिति” को शुरूवात भएको छ । सरकारबाट अलग हुनु, आन्दोलन गर्न नसक्नु, वाचर विना सिङ्गे पार्टीलाई सत्तुष्ट राख्नु नसक्नु, आदिवाट मुक्ति अर्जितग्लयप्रस्त अवस्थाले त अर्को गरी शक्तिलाई क्षीण बनाउँछ ।

संविधान घोषणाको विरुद्ध शान्तिपूर्ण आन्दोलन गर्दै ६ महिनाको नाकाबन्दी आन्दोलनबाट थकित सरकारले उपेन्द्र यादव र राजेन्द्र महतोलाई आफ्नो प्रभावमा लिने रणनीति बनाए । दुवैलाई आफ्नो अनुयायी बनाएर नाकाबन्दी आन्दोलनको अन्त गरायो । ५ दर्जन मधेशी सप्तहहरूको बलिदान गराएर उपेन्द्र यादव र राजेन्द्र महतो केपी ओलीको प्रभावमा विना शर्त आन्दोलन फिर्ता लियो । यो घटना मधेशप्रतिको ठूलो गद्दारी हो ।

उपेन्द्र यादवको दोस्रो गद्दारी आन्दोलन छोडेर विना शर्त स्थानीय चुनावमा जानु हो । विना शर्त चुनावमा जाने तथा उल्लेख्य स्थान प्राप्त गर्ने प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली गन्तव्य गृह जिल्ला छोडेर उपेन्द्र यादव सप्टरी र राजेन्द्र महतो धनुषाबाट जित्नु केपी शर्मा ओली कै कृपाबाट सम्भव भएको थियो । यो सारा सुविधा भोग गर्नेहरू मधेशको अधिकारबारे सघर्षको कुरा छाडी, बकम्पुसै खाएरान प्रस्ताव लैजाँदा चाबुक खोएका छन् ।

गुलामी द्विअर्थी भाषामा पोख्त भएका उपेन्द्र यादवको मन्त्रीमण्डल वेडकमा पेश भएका संशोधन पत्र सदैवकृ थाहा हुन्छ । अर्थहीन संशोधन प्रस्ताव लत्या मधेशी जनताको सहानुभूति प्राप्त गर्ने तथा सरकारलाई पनि बढी दबाव फेल्नु नपर्ने द्विअर्थी प्रस्तावलाई प्रधानमन्त्रीले पढ्दै नपढि फालेकोबाट उपेन्द्र यादवको

संस्कृतिको धनी मधेश

सुभा मिश्र

मधेशको माटो गीतमय छ । संगीतमय छ । संस्कृतिको धनी मधेशमा गीत र संगीतले विशेष स्थान ओगटेको छ । मिथिलामा परम्परादेखि नै इरेक अवसरमा गीत र संगीतमा रमाइने चलन रहेको छ । उर्ध्वहरेको चराको उडाइमा गीत छ, भने हालैहरेको रूखको पातमा संगीत छ । अहिले यो गीतमा संगीतमा नयाँ उमंग, नयाँ उत्साह, नयाँ जोश र खुशियाली छाएको छ जसको स्रोत म्यूजिक अवाडि विज्ञता स्रितत कामत हुन् ।

नेपाल संगीत उद्योग स घट्टारा आयोजित यो प्रथम ऐतिहासिक राष्ट्रिय म्यूजिक अवाडि हो । संगीत कलादीप्त प्रज्ञा भवनमा आयोजना गरेको नेपाल संगीत उद्योग संघ राष्ट्रिय म्यूजिक अवाडि २०१९ AMIN NATIONAL MUSIC AWARD 2019' मा गायक कामत पुरस्कृत भएका छन् । गायक ललित कामत बेस्ट संस फलिक अवाडि र 'जुरी अवाडि' वाट पुरस्कृत भएका छन् । देश विदेशमा गायन क्षेत्रमा चर्चा कमाइसकेका कामत जनकपुरका हुन् ।

अवाडिको आयोजना गरेको हो । उक्त कार्यक्रममा प्रसिद्ध कलाकार मह जोडीलाई लाइफ टाइम एचिभमेन्ट अवाडि प्रदान गरिएको हो । नेपाली संगीत उद्योग सघले ५८ विधामा अवाडि वितरण गरेको छ । पहिलोपटक जनजाति संगीतलाई पनि प्राथमिकता दिइएको छ । सघले राष्ट्रिय म्यूजिक अवाडि २०१९ मा आयोजित गीत, चलचित्रका गीत, भाषाभाषीका गीत, पप गीत, लोक गीत, सौक्य राष्ट्रिय भावको गीत जस्तै विभिन्न विधामा अवाडि वितरण गरेको छ । सुमधुर स्वर तथा गायन क्षेत्रमा छुट्टै पहिचान बनाउन सफल गायक ललित कामतको जन्म धनुषाको ग्रामीण भेग जनक नन्दनी गाउँपालिकाअन्तर्गत ब्यवसायिक संस्था सहितको आध्मा प्रहियान' भन्ने नारा सहित नेपाल संगीत उद्योग संघ राष्ट्रिय म्यूजिक अवाडि वितरण गरेको छ ।

गीत जस्तै विभिन्न विधामा अवाडि वितरण गरेको छ । सुमधुर स्वर तथा गायन क्षेत्रमा छुट्टै पहिचान बनाउन सफल गायक ललित कामतको जन्म धनुषाको ग्रामीण भेग जनक नन्दनी गाउँपालिकाअन्तर्गत ब्यवसायिक संस्था सहितको आध्मा प्रहियान' भन्ने नारा सहित नेपाल संगीत उद्योग संघ राष्ट्रिय म्यूजिक अवाडि वितरण गरेको छ ।

गीतहरू गाइसकेका छन् । गायक कामत मैथिली, नेपाली, भोजपुरी आदि भाषामा दर्जनौ गीतहरू गाइसकेका छन् । दिल्लीको गार्धर्व संगीत महाविद्यालयबाट गायन विधामा ब्याचर गरेका कामत जनकपुरस्थित अलाप संगीत विद्यालयको व्यवस्थापक तथा प्रशिक्षक रहेका छन् भने बहुचर्चित नाटय संस्था मिथिला नाटय परिषदको उपाध्यक्ष रहेका छन् । पारिवारिक पुष्टभूमि नै गायन क्षेत्रमा रहेको कामतको बुवा, हनुजुबुवा लगायतका पारिवारिक सदस्य पनि गायन क्षेत्रमै काम गरिरहेका छन् ।

जिन्दगी थुवां थुवां, नारीए कोख संस जनमैय, हाय रे हाय रे हम्बर पान जस्ता थुपै मार्मिक र हृदय स्पर्शी गीतहरूका लागि बेस्ट संस फलिक अवाडि र जुरी अवाडिबाट गायक ललित कामत पुरस्कृत भएका छन् । गायक ललित कामतले आफ्नो आवाजको जादुले सम्पूर्ण मिथिलाञ्चललाई मूग्ध बनाएका छन् ।

गायक ललित कामतले आफ्नो आवाजको जादुले सम्पूर्ण मिथिलाञ्चललाई मूग्ध बनाएका छन् ।

ओलीभन्दा समाजवादीले मधेशीलाई मुर्ख ठान्यो

समाजवादी र राजपा दुवै सत्ता सर्पण र मुद्दा विसर्जनवादी पार्टीहरू हुन् । मात्रात्मकरूपमा कोही अलि कम र कोही अलि बढी होलान् । यिनीहरूको समग्र विनाशविना, यिनीहरू समाप्त नभइकन मधेशमा अर्को राजनीतिक पार्टी पनि बन्न सक्दैन र मधेशले आफ्नो ध्येय पनि पूरा गर्न सक्दैन ।

जयप्रकाश गुप्ता
संयोजक, तराई मधेश राष्ट्रिय अभियान

० उपेन्द्र यादव नेतृत्वको समाजवादी पार्टीको संघीय सरकारबाट बहिर्गमनलाई कसरी हेर्नुपर्नेछ ?
— यो प्रश्नको सम्बन्ध मधेशका माग र अपेक्षाहरूसँग छैन । तात्कालीन संघीय समाजवादी फोरम र वावुराम भद्रराईजी नयाँ शक्तिवी पार्टी एकीकरणपछि, पार्टी सरकारबाट बाहिर जानुपर्छ र कांग्रेस र एमालेबाहेकको अन्य शक्तिहरूसँग मिलेर एउटा वैकल्पिक तेश्रो शक्तिको निर्माण गर्नुपर्छ भन्ने धारणा वावुरामजीको सुरुवात नै थियो । यसको पछाडि वावुरामजीको मनसाय जेभएपनि सार्वजनिकरूपमा आएको कुरा यही हो । तर, उपेन्द्र यादवले यस कुरालाई संविधान संशोधनको बढोत्तरी आशयमा लिएर पर साईं जानुभयो । यसैबीचमा एउटा नयाँ कुरा के आयो भने आगामी समयमा कांग्रेस र एमाले सहमत भएर प्रेशेरोललाई ५ प्रतिशतमा पुऱ्याउँछ । अर्थात् अहिले राष्ट्रिय पार्टी हुनलाई जुन २ प्रतिशत प्रेशेरोल छ, त्यसलाई बढाएर ५ प्रतिशत पुऱ्याउने हो । यसको प्रभावबाट भोलीको दिनमा आफूलाई राष्ट्रिय पार्टीको रूपमा रहन कठिन हुन्छ भनेर समाजवादी र राजपाबीच एकताका लागि कुराकानी प्रारम्भ भयो । तर, यस प्रक्रियामा राजपा जी सरकारबाट बाहिर थियो र पछि आएर आफ्नो समर्थन पनि सरकारबाट फिर्ता लियो, उसले समाजवादीलाई सरकारबाट बहिर्गमनका लागि नयाँ चाल चलायो । समाजवादी बाहिर आउनुभन्दा अघि प्रक्रिया बढ्छ भनेर । राजपा र समाजवादीको बीचमा धोकापट्टीको लामो इतिहास छ । त्यसको प्रतिफलबाट यो कुरा आएको थियो । यसका पुपे उदाहरणहरू छन् । यसमा उपेन्द्र यादवजीको समाजवादी हुँदा वावुरामजी एम्पथीरूपमा सरकारको

तर, खासगरेर कुन-कुन विषयमा संविधान संशोधन गर्ने त्यसको पहिचान गर्नका लागि एउटा समिति बनाउने प्रस्ताव लिएर जानुभयो । त्यो प्रस्तावलाई स्वाभाविकरूपले अस्वीकार गरियो, प्रक्रियामा त्यसमा पनि थिएन । ओलीजीले उपेन्द्रजीलाई निकै नै होच्याउने र अलोचन गर्ने खालका कुराहरू गर्नुभयो भन्ने कुराहरू सार्वजनिक भएको छ । उपेन्द्र यादवले संविधान संशोधनका लागि सरकारमा धेरै शेरघर गर्नुभयो, प्रस्ताव पनि ल्याउनुभयो तर ओली सरकारले मानेन अनि बाह्र भएर सरकारबाट बाहिरिनुभयो, आन्दोलन हाँकन आउनुभयो लगायतका बुझाईहरू सही होइन । यसैरूपवाट अहिलेको घटनाक्रम अगाडि आएको छ ।

० भनेपछि, उपेन्द्र यादवको सरकारबाट बहिर्गमन अपत्यापित थिएन, सुफुलपूर्ण र योजनागतकत थियो ?
— मलाई लाग्छ, मधेशीहरूको स्मृति बढो कमजोर छ । केही समय पहिला भएका घटनाक्रमहरू पनि हामी स्मरण गर्दैनौं । त्यसले मात्र तालक पार्टीहरूले जे कुरा भन्छ, हामी त्यसैलाई विश्वास गर्दछौं । म स्मरण गराउन चाहन्छु, यो संविधान जारी भइसकेपछि हामी सबै आन्दोलनमा थियौं र अन्तक आन्दोलन बन्द भयो । त्यसपछि सरकारको तर्फबाट संविधान संशोधनको कुराहरू अगाडि आयो र संविधान जारी गर्ने पक्षहरूले आन्तरिक सहमतिमा केही कुराहरू संशोधन गरियो । त्यसपछि नेपाली कांग्रेस र तत्कालीन एमाले वा माओवादी जस्ताको नैकपाले स्पष्टरूपमा भन्दै आएको छ कि अब संविधानमा संशोधनको कुनै आवश्यक छैन । खासगरेर संविधान संशोधनमा संविधान संशोधन हुन्छ भन्ने कुरा यिनीहरूले कहिल्यै

र ओलीजीले बारम्बार भन्दै आउनुभएको छ कि संविधानमा संशोधन हुँदैन । तसर्थ उपेन्द्र यादवले मन्त्री पदमा बसिरहनका लागि संविधान संशोधनलाई जल्दै आउनुभएको थियो ।

मन्त्रालयमा उपेन्द्र यादवको सक्केको पर्फमेन्ट, वावुरामले ओली सरकारको निरन्तर गरेको अलोचन, रेणु यादवहरूले सरकारबाट बाहिरिनुपर्छ भन्ने खालका निरन्तरका दबाव र राजपाले सरकारबाट बाहिर नआउंदा दुई पार्टीबीच एकीकरण नै हुन नसकेको गणायत यी सबै कुराहरूको प्रतिक्रमा ओलीले उपेन्द्रलाई अपमानित गर्दै आए । त्यसकारणले, उपेन्द्र यादवले संविधान संशोधन गराउंछु भनेर सरकारमा बसेका थियो भन्नु मधेशी जनतालाई मुर्ख बनाउने बाहेक केही पनि होइन ।

० संविधान संशोधनको सवालमा समाजवादीलाई प्रधानमन्त्रीले धोका दिए कि समाजवादीले सधैँ जी जतालाई ?
— मलाई लाग्छ, प्रधानमन्त्रीले त्यस वैठकमा जसमा उपेन्द्रले तयारकथिए एउटा प्रस्ताव लिएर जानुभएको थियो त्यसमा पनि प्रधानमन्त्रीले पट्टरूपमा भन्नुभयो कि यो संविधान संशोधन जतिबत्ता मन लाग्यो बजाउने भाव होइन । यसअघि राजपाले प्रधानमन्त्रीलाई संविधान संशोधनको बारेमा दुई-तीन पटक कुरा उठाएको र आनखण्ड दिएका थियो । प्रधानमन्त्रीले त्यतिबत्ता पनि पट्टरूपमा राजपालाई भन्नुभएको थियो कि संविधान संशोधन हुन सक्दैन, यो कुरा छोडेर अन्य कुराहरूमा सहमत गर्नु । त्यो भनेपछि हार मानेर राजपाले सरकारबाट समर्थन फिर्ता लिएको कुरा पनि उपेन्द्रजीलाई थाहा छ । यी सब कुरा थाहा हुँदाहुँदै पनि

प्रधानमन्त्रीको सकेत समाजवादी सरकारबाट बाहिरियोस नै थियो ?
— प्रधानमन्त्रीका कुराहरू पटक-पटक सार्वजनिक हुँदै आएको छ । पहिलो कुरा त वावुरामले ओलीको अलोचनमा प्रधानमन्त्री विनास वावुरामलाई भएको एउटा सर्वदलीय बैठकमा ओलीजीले यो कौनसलको धर्म भएन, तपाईंको पार्टीका संघीय परिषद अध्यक्ष जथाभावी सोच्दै हिंडेको छ, यदि त्यसमा तपाईंको पनि सहमति छ भने सरकारबाट राजीनामा दिनुं । दोस्रो, उपेन्द्र यादवले सभालेको स्वास्थ मन्त्रालय ढंगले काम नगरिरहेको, डेगु फिएएको बेला पनि प्रधानमन्त्रीले स्वास्थमन्त्रीको खुलारूपमा अलोचन गरेको, कर्मचारीहरूको समायोजन गर्न असफल भएको, विदेश भ्रमण बढी गएको र यो कम्पिण्टको सरकार होइन, कमाउपिण्टको सरकार हो भनेर उपेन्द्र यादव स्वयम्भू भन्दा फेरि मन्त्रिपरिषदले राजीनामा लिएर जानुं भन्नेको कुराहरू सार्वजनिक भएको छ । यो कम्पिण्टको सरकार भएको हो । उहाँको एउटा राज्यमन्त्रीलाई हटाइदियो, उहाँ विलीमा रहेको बेला मन्त्रालय परिवर्तन गरिदियो, पनि हुँदा पनि उहाँ खुशी ब्यक्त गर्दै प्रधानमन्त्रीले मलाई धेरै मन्त्रालयको अनुभव बढ्नुं, अन्य मन्त्रालयको काम सम्पन्न भनेर कथ्य दिनुभयो ।

० सरकारबाट बहिर्गमनपछि समाजवादीको वक्को यात्रा कस्तो देख्नुहुन्छ ?
— मलाई थाहा छैन, म त्यो पार्टीसँग सम्बन्ध पनि राखिँदैन । उहाँको पक्कर सम्मेलनको समाचारहरू पढे । उहाँले तीन बटा तीर छोडनुभएको छ । एउटा त राजपाले चारेको थियो सरकारबाट बाहिर आउ, त्यसपछि एकात हुन्छ । त्यसकारण हामी सरकारबाट बाहिर आयौं अब राजपासँग एकीकरणको प्रक्रिया सुरु हुन्छ । हामीलाई सरकारबाट बाहिर आउनुपर्छ भन्ने राजपा अब सरकारमा कसरी जान्छ ? यदि सरकारमा गयो भने राजपाको लागि आत्महत्या हो भनेर राजपालाई फसाउनुका लागि एउटा तीर छोडनु भएको हो । वावुरामजीले अर्को तीर छोडनुभएको छ कि हामी अब सरकारबाट बाहिर आयौं, सरकारमा हुँदा वैकल्पिक शक्ति निर्माणमा बाधा ब्यवधान गरियो, अब सबै पहिचानवादी, क्रांतिकारी शक्तिहरू मिलेर तेश्रो शक्ति निर्माण गर्नुपर्छ भन्नुभयो । उपेन्द्रजीले सदाकै अब हामी जनताको बीचमा जान्छौं, संविधान संशोधनको मुद्दा लिएर जान्छौं, जुन प्रस्ताव अस्वीकार गरियो त्यसलाई लिएर जान्छौं, प्रधानमन्त्रीले धोका दिनुभयो, ओली अब कसरी मधेश छिड्छ भनेर धाक्काम्कीको तेश्रो तीर छोडनुभएको छ । उहाँ भाग्यमानी हुनुहुन्छ कि मधेशका बुद्धिजीवी, पत्रकार र जागरूक जनताले कहिल्यै पनि उपेन्द्रलाई पहिचान गर्न सकेनन् । उहाँ कुन हाड र मासुबाट बनेको, कतिको क्रांतिकारी मान्छे हो यसको सही पहिचान गर्न नसकेर उहाँको पसल चलिरेहेको छ । उहाँलाई अर्के पनि विश्वास छ कि विभिन्न आधारमा बनाएको राजनीतिक दूकान फेरि पनि चल्छ, त्यसको सुरुवात उहाँले गर्नुभएको छ । मधेशका मान्छेले कहिल्यै कसरी लिन्छ म भन्न सकिँदैन, समयले नै बताउँछ ।

० सरकारमा जानु राजपाका लागि आत्महत्यासह हुने उपेन्द्र यादवको सुफुल र राजनीतिकरूपमा कतिको प्रभाव छ ?
— राजपालाई चिन्तै उपेन्द्र यादवले त्यसो भनेको हुनसक्छ । किभने भब्रै राजपाले राष्ट्रियसभाको दुईटा सिटका लागि नेकपासँग एउटा समझौता गरेको छ । त्यो समझौताको भनेको राष्ट्रियसभाको दुईटा सिटका लागि मात्र होइन । राजपाले मान्छेहरूले धोती माथि सारिसकेका छन् । उनीहरू पनि सरकारमा जानका लागि

लालायित त रहँदै आएको हो, यसलाई सरकारमा जाने अवसरको रूपमा उनीहरूले बुझेको हुनुपर्छ । किभने अहिले हामी जति कुराहरू थाहा पाइरहेका छौं, राजपाले राष्ट्रियसभामा दुईटा सिटसहित प्रतिनिधिसभामा उपसभामुखका लागि बाँगेरिनु गर्नु, उपेन्द्रले छोडेको दुई मन्त्रालय र एउटा थप मन्त्रालय पनि पाउनुपर्छ र राज्यमन्त्रीसमेत गरेर पंच जनालाई मन्त्री बनाउनुपर्छ भन्ने कुराहरू आइरहेका छन् । भनेपछि, उपेन्द्र यादवले यी सब कुराहरू बुझेर आत्महत्यावाला कुरो एउटा फन्काको रूपमा उचालेका छन् । यसो भन्दा राजपा सरकारबाट बाहिर रहन्छ कि भन्ने उपेन्द्रको चाल हो । हामी सबैले राजपाका नेताहरूको अनुहारलाई सम्झौ भन्ने सहजै अनुमान गर्न सक्छौ कि राजपा पनि उपेन्द्र यादवसँग कति फरकवाला मानिसहरूले बनेको पार्टी हो ।

० भनेपछि राजपाले तीन मन्त्रालय, दुई राज्यमन्त्रीसहित पाँच जना मन्त्री र उपसभामुखका लागि बाँगेरिन्छा छ ?
— मैले तराई मधेश राष्ट्रिय अभियानको तर्फबाट प्रारम्भदेखि भन्दै आएको छु कि दुवै पार्टी सत्ता सम्पण र मुद्दा विसर्जनवादी पार्टीहरू हुन् । मात्रात्मकरूपमा कोही अलि कम र कोही अलि बढी होलान् । यिनीहरूको समग्र विनाशविना, यिनीहरू समाप्त नभइकन मधेशमा अर्को राजनीतिक पार्टी पनि बन्न सक्दैन र मधेशले आफ्नो ध्येय पनि पूरा गर्न सक्दैन । मूलभूत र चरित्रगतरूपले यी दुवै पार्टी एउटै खाले हुन्, केही फरक छैन ।

० राजपासँग बुद्धि रहेको संघीय सरकारबाट समाजवादीको बहिर्गमनले प्रदेश २ को सत्ता सन्धीकरणमा केही फेरबदल हुने सम्भावना देख्नुहुन्छ ?
— हुनसक्छ । केही महिना पहिले प्रचण्ड मधेशमा गएर चाँकी सबै प्रदेशमा नेकपाको सरकार छ, प्रदेश २ मा पनि केही महिनाभित्रै नेकपाको सरकार बन्छ भन्ने कुरा हामी विश्वास गर्छौ । अहिले पनि राजपासँग जुन समझौता भएको छ त्यसका केही पायदानहरू छन् । पहिलो पायदान, राष्ट्रियसभामा दुईटा सिटको सहमति हो । तर, बिभिन्न अन्य सम्झौताहरूको कुरा पनि सञ्चारमाध्यममा आइरहेका छन् । प्रतिनिधिसभाको उपसभामुख, त्यसपछि नेकपा र राजपा मिलेर प्रदेश २ का मुख्यमन्त्री लालबाबुलाई हटाएर नेकपा वा राजपाको मुख्यमन्त्री बनाउने । त्यसपछि उपेन्द्र यादवले छोडेको मन्त्रालयहरूमा एउटा मन्त्रालय थप गरेर तीन बटा मन्त्रालय र दुई बटा सहायक राज्य गरेर पाँच बटा मन्त्री मागेको कुरा । उपेन्द्र यादवसँग भएको सहमतिबन्ध, राजपासँग पनि त्यसै समझौता गरेर सरकारमा जाँदैन भन्ने कुरा कसले भन्न सक्छ ?

० मधेशका केन्द्रित दलहरू सत्ता सम्पण र मुद्दा विसर्जनको बाटोमा हला मधेशका मागहरू कसरी सन्धीकरण हुन्छ ?
— हेर्नुं, मधेशका मागहरू निकट

- उपेन्द्र यादव आफ्नो अनुहारलाई बचाएर सरकारबाट कसरी बाहिर आउने भन्ने एउटा मौकाको खोजीमा हुनुहुन्छ ।
- उहाँलाई थाहा छ कि नेकपाले कहिल्यै पनि मधेशको आकांक्षाअनुसार संविधानमा संशोधन गर्दैन । तर उही उपेन्द्र यादवले पूरै नहुने एउटा आश्वासनको भरमा सरकारमा जानुभयो ।
- सब कुरा थाहा हुँदाहुँदै पनि उपेन्द्रजीले संविधान संशोधनलाई देखाउने मुषण्डोको रूपमा आफू मन्त्री पदमा बस्नुभयो र अन्तिममा आएर विभिन्न कारणले राजीनामा दिनुभयो ।
- सत्ताको चान्नी चाट्नलाई सरकारमा बस्नु र एक प्रकारले अपमानित गरेर सरकारबाट निष्काशन गर्दा संविधान संशोधनको स्वाड पिटनु, आन्दोलनको कुरा उठाउनु ओलीभन्दा पनि समाजवादी पार्टीले मधेशीलाई मुर्ख ठानेको छ ।
- उपेन्द्र यादवको स्थिति मन्त्रिपरिषद्मा 'मान न मान मै तेरा मेहमान'वाला भइसकेको थियो ।
- उहाँ भाग्यमानी हुनुहुन्छ कि मधेशका बुद्धिजीवी, पत्रकार र जागरूक जनताले कहिल्यै पनि उहाँलाई पहिचान गर्न सकेनन् । उहाँ कुन हाड र मासुबाट बनेको, कतिको क्रांतिकारी मान्छे हो यसको सही पहिचान गर्न नसकेर उहाँको पसल चलिरेहेको छ ।
- राजपाका मान्छेहरूले धोती माथि सारिसकेका छन् । उनीहरू पनि सरकारमा जानका लागि लालायित त रहँदै आएको हो, यसलाई सरकारमा जाने अवसरको रूपमा उनीहरूले बुझेको हुनुपर्छ ।
- राजपाका नेताहरूको अनुहारलाई सम्झौ भन्ने सहजै अनुमान गर्न सक्छौ कि राजपा पनि उपेन्द्र यादवसँग कति फरकवाला मानिसहरूले बनेको पार्टी हो ।

आलोचना गर्दै जानुभयो र प्रधानमन्त्री केपी ओलीले यसलाई सहकासको किडातनुसार यो कुरा भएन भनेर बारम्बार उपेन्द्र यादवलाई भन्दै आउनुभएको थियो । तर, उपेन्द्र यादवले वावुरामलाई छुप लगाउन सक्नु भन्नुभयो । सोहीअनुसार पछिल्लो समय मन्त्रिपरिषद पुनर्गठन हुँदा उपेन्द्र यादवलाई अलिबलित अपमानित हुने गरी स्वास्थबाट कानुन मन्त्रालयमा सारियो । उपेन्द्र यादवले सोही बेलादेखि फे ससंभिगको उपाय खोजिरहेको थियो । आफ्नो अनुहारलाई बचाएर सरकारबाट कसरी बाहिर आउने भन्ने एउटा मौकाको खोजीमा हुनुभयो । अन्तिम उहाँले एउटा नयाँ चाल चल्नुभयो । संविधान संशोधन भनेर बाहिर बस्नुभयो ।

सोकारेके छैन । यो कुरा थाहा पाउंदा उपेन्द्र राजपाले पनि आफ्नो विश्वासको मत थियो । संविधानमा संशोधन नै नगर्ने मनसायले ओलीले यतिकै आंशिक आश्वासन दिए । तर, उपेन्द्र यादवले यो कुरा थाहा पाउंदा उपेन्द्र सरकारमा जाँदा एउटा आधार बनाउं भनेर दुईबुद्धे समझदारी नलभयो । उहाँलाई थाहा छ कि नेकपाले कहिल्यै पनि मधेशको आकांक्षाअनुसार संविधानमा संशोधन गर्दैन । जुन उपेन्द्र यादवले संविधान संशोधन होइन, पुनर्लेखनको कुरा उठाउनुभएको थियो, उहाँले एमालेसँग मधेशको नारा दिनुभएको थियो । तर उही उपेन्द्र यादवले पूरै नहुने एउटा आश्वासनको भरमा सरकारमा जानुभयो । त्यसपछि पनि नेकपा

उपेन्द्रजीले संविधान संशोधनलाई देखाउने मुषण्डोको रूपमा आफू मन्त्री पदमा बस्नुभयो र अन्तिममा आएर विभिन्न कारणले राजीनामा दिनुभयो । त्यसकारण ओलीले धोका दिएका होइन, उनले सुरुदेखि नै संविधान संशोधन हुँदैन भन्ने कुरा भन्दै आएका थिए । हामी सत्ताको चान्नी चाट्नलाई सरकारमा बस्नु र एक प्रकारले अपमानित गरेर सरकारबाट निष्काशन गर्दा संविधान संशोधनको स्वाड पिटनु, आन्दोलनको कुरा उठाउनु ओलीभन्दा पनि समाजवादी पार्टीले मधेशीलाई मुर्ख ठानेको छ ।

० मन्त्रिपरिषद पुनर्गठनमा उपेन्द्र यादवलाई स्वास्थ्यबाट कानुनमा कार्या र एउटा राज्यमन्त्री हटाउं

उपेन्द्र यादवले त्यसो भनेको हुनसक्छ । किभने भब्रै राजपाले राष्ट्रियसभाको दुईटा सिटका लागि नेकपासँग एउटा समझौता गरेको छ । त्यो समझौताको भनेको राष्ट्रियसभाको दुईटा सिटका लागि मात्र होइन । राजपाले मान्छेहरूले धोती माथि सारिसकेका छन् । उनीहरू पनि सरकारमा जानका लागि

लालायित त रहँदै आएको हो, यसलाई सरकारमा जाने अवसरको रूपमा उनीहरूले बुझेको हुनुपर्छ । किभने अहिले हामी जति कुराहरू थाहा पाइरहेका छौं, राजपाले राष्ट्रियसभामा दुईटा सिटसहित प्रतिनिधिसभामा उपसभामुखका लागि बाँगेरिनु गर्नु, उपेन्द्रले छोडेको दुई मन्त्रालय र एउटा थप मन्त्रालय पनि पाउनुपर्छ र राज्यमन्त्रीसमेत गरेर पंच जनालाई मन्त्री बनाउनुपर्छ भन्ने कुराहरू आइरहेका छन् । भनेपछि, उपेन्द्र यादवले यी सब कुराहरू बुझेर आत्महत्यावाला कुरो एउटा फन्काको रूपमा उचालेका छन् । यसो भन्दा राजपा सरकारबाट बाहिर रहन्छ कि भन्ने उपेन्द्रको चाल हो । हामी सबैले राजपाका नेताहरूको अनुहारलाई सम्झौ भन्ने सहजै अनुमान गर्न सक्छौ कि राजपा पनि उपेन्द्र यादवसँग कति फरकवाला मानिसहरूले बनेको पार्टी हो ।

० भनेपछि राजपाले तीन मन्त्रालय, दुई राज्यमन्त्रीसहित पाँच जना मन्त्री र उपसभामुखका लागि बाँगेरिन्छा छ ?
— मैले तराई मधेश राष्ट्रिय अभियानको तर्फबाट प्रारम्भदेखि भन्दै आएको छु कि दुवै पार्टी सत्ता सम्पण र मुद्दा विसर्जनवादी पार्टीहरू हुन् । मात्रात्मकरूपमा कोही अलि कम र कोही अलि बढी होलान् । यिनीहरूको समग्र विनाशविना, यिनीहरू समाप्त नभइकन मधेशमा अर्को राजनीतिक पार्टी पनि बन्न सक्दैन र मधेशले आफ्नो ध्येय पनि पूरा गर्न सक्दैन । मूलभूत र चरित्रगतरूपले यी दुवै पार्टी एउटै खाले हुन्, केही फरक छैन ।

० राजपासँग बुद्धि रहेको संघीय सरकारबाट समाजवादीको बहिर्गमनले प्रदेश २ को सत्ता सन्धीकरणमा केही फेरबदल हुने सम्भावना देख्नुहुन्छ ?
— हुनसक्छ । केही महिना पहिले प्रचण्ड मधेशमा गएर चाँकी सबै प्रदेशमा नेकपाको सरकार छ, प्रदेश २ मा पनि केही महिनाभित्रै नेकपाको सरकार बन्छ भन्ने कुरा हामी विश्वास गर्छौ । अहिले पनि राजपासँग जुन समझौता भएको छ त्यसका केही पायदानहरू छन् । पहिलो पायदान, राष्ट्रियसभामा दुईटा सिटको सहमति हो । तर, बिभिन्न अन्य सम्झौताहरूको कुरा पनि सञ्चारमाध्यममा आइरहेका छन् । प्रतिनिधिसभाको उपसभामुख, त्यसपछि नेकपा र राजपा मिलेर प्रदेश २ का मुख्यमन्त्री लालबाबुलाई हटाएर नेकपा वा राजपाको मुख्यमन्त्री बनाउने । त्यसपछि उपेन्द्र यादवले छोडेको मन्त्रालयहरूमा एउटा मन्त्रालय थप गरेर तीन बटा मन्त्रालय र दुई बटा सहायक राज्य गरेर पाँच बटा मन्त्री मागेको कुरा । उपेन्द्र यादवसँग भएको सहमतिबन्ध, राजपासँग पनि त्यसै समझौता गरेर सरकारमा जाँदैन भन्ने कुरा कसले भन्न सक्छ ?

० मधेशका केन्द्रित दलहरू सत्ता सम्पण र मुद्दा विसर्जनको बाटोमा हला मधेशका मागहरू कसरी सन्धीकरण हुन्छ ?
— हेर्नुं, मधेशका मागहरू निकट

सिद्धान्तनिष्ठ नेता प्रदीप गिरी

वरविन्द कुमार यादव

नेपाली कांग्रेसका नेता प्रदीप गिरी २०५१ सालको मध्यवर्ती निर्वाचनमा जितेरिन्छ एकाएक प्रचारमा आउनुभयो।

सभापति र प्रधानमंत्री बन्न खोजे। जसबाट देश, जनता र पार्टीलाई ठूलो नोक्सानी नै भयो।

२०५६ को माघमा मधेश आन्दोलन भयो। मधेश विद्रोहका नायक उपेन्द्र यादव एकाएक राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय रूपमा एउटा परिचित नाम हुन गयो।

मधेशकै पथमा संविधान बनाउने चुनावतक प्रतिवद्धता जनाएकाहरू मधेशीकै लामासाथ संविधान जारी गरे।

२०७४ मंसिर २१ मा आम चुनाव सम्पन्न भयो। प्रदीप गिरी नेपाली कांग्रेसको तर्फबाट सिन्धु जिल्लाबाट संघीय संसद सदस्यमा विजयी भए।

२०५६ को आम चुनावमा गिरी पराजित हुनुभयो। जसमा नेपाली कांग्रेसकै प्रत्यक्ष अन्तर्गत नै पराजयको कारण भयो।

सन् २०६० को इच्छा केही हदसम्म जरूर पूरा भयो। तात्कालिन मधेशी जनअधिकार फोरम

२०७२ असोज ३ गते नेपालको संविधान २०७२ जारी भयो। जतिवेला मधेश आन्दोलनको रायपत्रले जतिरहेका

पनि भए। तर मधेशी जनताको आवाजमन्द पार्टी कौपी ठूलो मांग मधेशी संविधानमा

नेपालको जमानतिक आन्दोलनमा नेपाली कांग्रेस पार्टीले धेरै ठुला गरेको छ।

विपरित कि- "कॉमिसे जतलाई केही दिन सेके भने जतलाई दिन कौमिसलाई मत दिन्छ।"

नेपाली कॉमिसे पार्टी सत्ता र भ्रतले नै जर्ज बनेका पार्टी हुन्। कॉमिसेका निमित्त सत्ता

नेपाली कॉमिसेको बरिष्ठता नेतृत्वबाट केही आशा गर्नु बेकार नै होई।

नेपाली कॉमिसे प्रजातान्त्रिक पार्टी भए पनि उनमा आन्तरिक प्रजातान्त्रिक संघे अभाव

कमल चौधरी, कविजबन्त। कविजबन्तमा वाणस्पना नगरपालिका थारू कल्याणकारिणी नगर

मधेश अपडेट

पत्रकारिता पुरस्कारका लागि अक्षयकोष स्थापना

मधेशवादीका प्रणेता स्व.गजेन्द्र नारायण सिंहको नामबाट पत्रकारिता पुरस्कारका लागि अक्षयकोष स्थापना गरिएको छ।

"रामचन्द्र मिश्र स्मृति पत्रकारिता पुरस्कार" स्थापना

जनकपुर। मधेश मिडिया हाउसका अध्यक्ष डा.राजेश अहिराजले नेपाल पत्रकार महासंघको

अन्तर्राष्ट्रिय मैथिली सम्मेलन सम्पन्न

विराटनगर। मैथिली भाषा, संस्कृतीको संरक्षण तथा प्रवर्द्धन गर्ने विराटनगरमा शुद्धिने अन्तर्राष्ट्रिय

२५ जिल्लामा जनजागरण सभा हुने

वीरगंज। हिन्दू परिषद नेपालको केन्द्रीय सचिवालय बैठक वीरगंजमा सम्पन्न भएको छ।

थारू कल्याणकारिणीको नगर समिति गठन

कमल चौधरी, कविजबन्त। कविजबन्तमा वाणस्पना नगरपालिका थारू कल्याणकारिणी नगर

"भ्रष्टाचार व्यापक बढ्यो"

प्राणजी। कैलालीको स्थानीय तहहरूमा व्यापक भ्रष्टाचार भएको नेपाली कांग्रेसले आरोप

अतिक्रमित घर-टहरा हटाउन निर्देशन

रूपन्देही। प्रदेश ५ सरकारका दुई मन्त्रीले निर्माणाधीन बेलबामा-बेथरी सडकको अवलोकन

Advertisement for Mangaldeep Puja Agarbatti. Features images of people performing puja and boxes of 'Mangaldeep', 'Aarpan', and 'Madgaldeep' products. Text includes 'सूर्य नेपाल प्रा. लि.', 'पूजा अगरबत्ती', 'मंगलदीप', 'अर्पण', 'MADGALDEEP', and 'Lavender'.

Advertisement for Bala Balika High School. Text: 'बालबालिकाहरूलाई अनिवार्य रूपमा विद्यालय पठाऔं, शिक्षा दिएर असल नागरिक बनाऔं, चर्मीमा मात्र दिसापिसाब गराऔं, गाउँघरलाई सफा र स्वच्छ राखौं।' and 'मटिहानी नगरपालिका महोत्तरी'.

अब बन्ने राष्ट्रिय सभाको चरित्र कस्तो ?

शमशाद आदिल

हाले सम्म उपनिर्वाचनको परिणाम बारेमा राजनैतिक दलहरूमा समीक्षा हुँदै छ । उपनिर्वाचन सेलाउन न पाउने निर्वाचन आयोगले राष्ट्रिय सभाको एक तिहाई सदस्यहरूको लागि आन्तरिक गृहकार्य शुरू गरेको छ । राष्ट्रिय सभामा सदस्यहरूको कुन सङ्ख्याको एक तिहाई सदस्यको पदाधिक प्रत्येक दुई वर्षमा समाप्त हुने संवैधानिक नियम छ । फाल्गुन २० गते त्रैबि एक मनेनीत गरेर करीब १९ जनाको सदस्यको पद रिक्त हुने छ । उक्त रिक्त हुने स्थानको पदपूर्ति गर्न आयोगले माघ ९ गते तिर चुनाव गर्ने तयारी गरेको छ । हाल राष्ट्रिय सभामा रहेका सदस्यहरू महिला दलित अपांग अल्पसंख्यकहरू समावेश गरि करीब हरेक प्रदेश आठ आठ

जना छन् । सात प्रदेश बाट ५६ जना प्रत्यक्ष र सरकारको सिफारिसमा राष्ट्रपतिको तर्फ बाट अनिवार्य महिला सहित मनेनीत हुने तीन जना गरि जम्मा उनस्यै सदस्यको सभा छ । अब दुई वर्ष पछि राष्ट्रिय सभामा एक तिहाई नयाँ चेहरा हेर्ने पाइन्छ । अबको

रिपोर्टस क्लब बाट संयुक्त रूपमा पत्रकार सम्मेलन गर्दै राष्ट्रिय सभामा नेपाली कांग्रेस, बाम गठबन्धन, समाजवादी राजपा लगायत पार्टीहरूले मुसलमान उम्मेदवार न बनाएकोमा दुःख व्यक्त गरेका थिए । राष्ट्रिय सभा मुस्लिम विहीन हुनु भनेको मुस्लिमलाई

, प्रदेश नं. ३ गण्डकी प्रदेश प्रदेश नं. ५ जस्ता प्रादेशिक मन्त्री मण्डलमा समेत मुस्लिमलाई उपेक्षा गरिएको छ । कूटनीतिक निर्वाय गृहहरूमा समेत मुस्लिम अनुहार इतिहासको पानामा कुतुहिल भई बिलै हेर्ने पाइन्छ । कर्मचारीतन्त्रमा मुस्लिमलाई आरक्षण विहीन गरिएको छ ।

नयाँ आउने सदस्यहरूमा नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीबाट ९ जना, नेपाली कांग्रेसबाट ७ जना राजपाबाट दुई र सपाबाट १ जना गरि जम्मा १९ जनाको लगभग नयाँ अनुहार हुनेछ । राजनीतिक वृत्तमा मुस्लिमहरूको अहिले अनुमान तत्कालीन माओवादी केन्द्रका पोलिटब्यूरो सदस्य अतहर हुसैन फारूकीलाई केन्द्रविन्दु बनाइएको पाइन्छ । प्रदेश ५ को हकमा महिला एक अर्थात् एक र अल्पसंख्यक एक गरि जम्मा तीन जना सदस्यलाई नया पदाधिकमा समेटिने छ । बाके निवासी अतहर हुसैन फारूकी तत्कालीन माओवादी केन्द्र निकट मुस्लिम मुक्ति मोर्चाको अध्यक्ष रही प्रचण्ड पथमा उत्रिन राजनैतिक तवरमा उचित स्थान समेत नपाएकोले उनको तिर नजर केन्द्रित हुनु स्वाभाविक हो । तत्कालीन एमाले निकट मुस्लिम इतिहाद संगठनका अध्यक्ष सेरागी फारूकी पनि अनुमानित नाममा रहेको छ । त्यसै प्रदेश ३ को हकमा नेपाली कांग्रेसबाट मोहम्मद निजामुद्दीनको पनि चर्चा हुँदैछ । निश्चित रूपमा समाजवादी जवाफदेही रहेका व्यक्तिहरूको कार्यकाल हेर्ने समुदाय ललायित हुनु सामान्य विषय हो । तेसै वरिष्ठ वकालत गरेको गन्ध आउनु सक्छ तर यथायत्त न्यायिक संबन्धमा चर्चा यही छ । साथै यो उल्लेखित व्यक्तिहरू प्रतिस्पर्धामा पनि छन् । मुस्लिमसमुदायको मानवीय विकास सूचकांकका अनुसार ४६.५६ प्रतिशत रहेको जून की नेपालको सबै भन्दा तल्लो अवस्था हो । साक्षरता दर २७.७ प्रतिशत छ । अतः सामाजिक रूपमा अत्यन्त पछाडि परेको समुदायलाई राजनैतिक कूटनीतिकले मजबूत गर्न अत्यन्त जरुरी छ । सामाजिक, शैक्षिक र आर्थिक तवरले पछाडि परेको यो समुदायको निःस्वार्थ भावनाले राजनैतिक पार्टीहरूको तलको अगाडि बल्लउनु पर्छ । नत्र भने निकट भविष्यमा ठूलो नै खाल्दो खन जान्छ । विभेद र समानताको विन्दु खेल्नमा ९० डिग्रीको उल्टो रेखा कोर्ने छ । समृद्ध नेपाल सुखी नेपालीको यात्रामा सिंगो समाजलाई धेरैबन्दी गरी सकारात्मक सन्देशको प्रवाह हुँदैन । संविधानले दिएको अधिकार उपभोग गर्न गराउनु लोकतांत्रिक राष्ट्रको सुन्दरता हो । राष्ट्रिय सभाको एक तिहाई सदस्यको निर्वाचनले पुनः एकचोटी समावेशी समानुपातिक विरोधीहरूको पहिचान हुनेछ । नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी र नेपाली कांग्रेसको आन्तरिक अन्तर्गत हो भने पेशाकारको प्रदर्शन गर्ने छ । मुस्लिम समुदायले संविधानले दिएको अधिकार उपभोग गर्न पाउने कि न पाउने ? भने प्रश्नको जवाफ मुस्लिम भातृत्व संगठनहरूले तयार गराउनु पर्छ ।

संविधानले दिएको अधिकार उपभोग गर्न गराउनु लोकतांत्रिक राष्ट्रको सुन्दरता हो । राष्ट्रिय सभाको एक तिहाई सदस्यको निर्वाचनले पुनः एकचोटी समावेशी समानुपातिक विरोधीहरूको पहिचान हुनेछ ।

नयाँ चेहरामा कसलाई हेर्ने पाइन्छ, भने कुन राजनैतिक पार्टीको कार्यालय भन्दा बाहिर विचार परलमा समेत पूर्वानुमान हुँदैन । तर यी परिकेसमा मुस्लिम समुदायले निराशावादी को फिर्को दिएको छ । मुस्लिम बुद्धिजीवीहरूले पनि राष्ट्रिय सभाको नयाँ चेहरालाई चर्चाको विषय बनाएका छन् तर आवाज नीमोठोए जस्तै । किन भने अहिलेको वर्तमान राष्ट्रिय सभा मुस्लिम विहीन छ । मलाई याद छ २०७४ साल माघ १९ गते नेपाली कांग्रेस, एमाले र माओवादी निकट मुस्लिम संघ, इतिहाद संगठन र मुस्लिम मुक्ति मोर्चाको

भोट कैको रूपमा प्रयोग गरिएको उनीहरूको बुझाई थियो । त्यहि मुद्दालाई न्यायालय सम्म लगे सञ्चय अदालतले पनि राष्ट्रिय सभा संवैधानिक अधिकार वमोजिम हरेक क्लस्टरलाई समावेश गर्नु पर्छ, भन्यो । समानुपातिक समावेशीको मूलमर्मलाई अवलम्वन गर्दै मुस्लिम समुदायको प्रतिनिधित्व हुने गरि सदस्यहरूको चयन हुनु पर्छ, भनेर आदेश समेत दिएको थियो तर त्यो कागज सम्म मात्र समेटियो । अहिले सत्तारूढ दलको सघीय सरकार मन्त्री मण्डलमा मुस्लिमहरूको उपस्थिति छैन । प्रदेश न. १

स्थानीय सम्वद्ध चिसोबाट बचाउन घरदैलो कार्यक्रम परिचालित छ

सनुजकुमार यादव अध्यक्ष, रोहिणी गाउँपालिका, रूपन्देही

रोहिणी गाउँपालिका रूपन्देही जिल्लाको पूर्वी दक्षिण भागमा अवस्थित छ । साविकका ६ गाउँ विकास समितिहरू (धकथंई, बगाहा, पजरकट्टी, पोखरीभाङ्गे, छिप्रागढ र बोवजार) लाई मिलाएर बनाइएको यस गाउँपालिका पूर्वीपश्चिम हुलाकी सडकअन्तर्गत भैरवा धकथंई खण्डको उत्तरदक्षिण, ६३५४९७२२ पूर्वी देशान्तर र २७५५२३० उत्तर अक्षांशसम्म अवस्थित यो गाउँपालिका समृद्ध सतहदेखि करिब ९२९ मिटरको उचाइमा छ । कुल क्षेत्रफल ६४६२ वर्ग किलोमिटर रहेको यस गाउँपालिकाको पूर्वमा नवलपरासी जिल्लाको सिमाना पश्चिममा सिद्धार्थनगर नगरपालिका उत्तरमा ओमसतिया गाउँपालिका र दक्षिणमा छिमेकी राष्ट्र भारत अवस्थित छ ।

० जनप्रतिनिधिको रूपमा निर्वाचित भएको वडाई वर्षभन्दा बढी पढसको, जनताले महसुस गर्ने के कस्ता कामहरू भए ?

— हाम्रो कार्यकाल अगाडि वर्ष पुगिसकेको अवस्थामा जनताले अनुभूति गर्ने धेरै कामहरू गरेका छौं । बाटोघाटोको धेरै समस्या थियो, त्यसमा हामी सफल भएका छौं । शिक्षामा पनि धेरै सुधार भएको छ । स्वास्थ्यको क्षेत्रमा पनि उल्लेखनीय कार्य गरेका छौं । हाम्रैले विभिन्न योजना तथा कार्यक्रमहरू पनि ल्याएका छौं । त्यसैले, जनताले अनुभूति गर्दैछन् कि स्थानीय सरकारले केही गर्दैछ ।

० चुनौतीहरू के-के छन् ?

— हामी निर्वाचित भएर आउंदा सबभन्दा बढी चुनौती बाटोघाटोमै थियो । हाम्रो गाउँपालिकाको सिमाना छिमेकी मिश्रापुर भारतसँग टाँसिएको छ । सीमा क्षेत्रमा बाटोघाटो राम्रो व्यवस्था थिएन, त्यसमा हामीले काम गर्नु पर्छ । पहिले पानी पर्दा जतातही हिल्लो हुन्, पानी जम्ने, आबतजावतमा समस्या हुन्थ्यो । अहिले हामीले बाटो बनाएका छौं । शौक्षिकस्तर पनि खस्किएको थियो । तर, हामीले चुनौतीलाई अवसरको रूपमा लिएर काम अगाडि बढाएका छौं ।

० बुला सिमानाले कति सहजता वा बन्ध्यापारहरू बाउंछन् ?

— बुला सिमानाले यहाँका जनतालाई सहजता भइरहेको छ, भने केही राख्दा चुनौती पनि छ । बुला सिमानाको कारण नेपाल र भारतबीच रोटीघाटोको समस्या छ । सुरक्षामा केही चुनौती देखिएपनि सहजता रहेको छ । सीमामा रहेका सुरक्षाकर्मी, जनप्रतिनिधि र भारतका जनप्रतिनिधिहरू मिलेर सीमामा देखिएका चुनौतीहरू समाधान गर्न सधैं प्रयासरत छौं । त्यसकारणले बाबै चुनौती देखिएका छैनन् ।

० बुला सीमाका पाइदाहरू के-के छन् ?

— बुला सिमानाले दुई देशबीचको सम्बन्ध नागरिकस्तर धेरै मजबूत बनाएको छ । बिहारीहरू हुँदै आएको छ । बहावट रोजगारका लागि पनि जान सक्छे छ । बासरी, नेपालमा दैनिक उपभोग्यबस्तुहरू अलि महँगो छ, उतातिर अलि सस्तो छ । गरीब जनताले यसबाट लाभ लिइरहेका छन् । कृषकहरूलाई हामीले समयमा मलखड्डा समयमा उपलब्ध गराउन नसकिनेको अवस्थामा उताबाट ल्याउन सहज अवस्था छ । त्यसैले, बुला सीमाका कारण बाबै समस्या छैन, जनतालाई सहज नै भइरहेको छ ।

० तपाईंहरूको काम जनता कतिको सन्तुष्ट छन् ?

— जनता धेरै सन्तुष्ट छन् । म जनताकै बीचबाट जनताद्वारा निर्वाचित भएर आएका हुँ । हामीलाई यहाँका समस्याहरू थाहा छ, त्यहीअनुसार आफ्ना कार्यहरू गर्दैछौं । स्थानीय सरकारको अनुभूति जनताले गरेका छन् ।

० सिंहदरवार गाउँमा आएको छ ?

— सिंहदरवार गाउँमा मात्रै होइन, घर-घरमा पुगिसकेको छ । किनकि जनताले आफ्नो हरेक सेवासुविधा आफ्नै ठाउँमा पाइरहेका छन् । पहिला सानोबना सानो कामका लागि सरसमुकाम जानुपर्ने, धेरै भन्जानटोलो पनि थियो । अहिले हावा बडा कार्यालयहरूबाट हरेक काम हुने गरेका छन् । जनताका समस्याहरू आफ्नै वडा कार्यालयहरूमा समाधान भएपछि अवश्य नै सिंहदरवार गाउँमा आएको महसुस गर्दछु ।

० मधेशमा रीतलहर सुरु भइसकेको छ, यसबाट बच्न के गर्नु हुन्छ ?

— रीतलहरबाट बच्न गाउँपालिकाले विभिन्न कार्यक्रमहरू गरेको छ । विपन्न परिवारहरूका लागि न्यानो कपडा वितरण गरिरहेका छौं । दाउराहरूको पनि व्यवस्था गर्दैछौं, अब कम्बल वितरण गर्ने कार्यक्रम पनि ल्याउँदैछौं । बसेरी, हामीसँग चिकित्सकहरूको एउटा टोली पनि छ, जसलाई हामीले घर-घरमा पुगेर स्वास्थ्यसेवा जनचेतना तथा आवश्यक औषधिहरू वितरण गर्दैछौं । हामीले जनप्रतिनिधिहरूको एउटा टोली पनि बनाएका छौं र घरदैली कार्यक्रमअन्तर्गत परिचालन गरेका छौं । जनचेतना फैलाउने काम गरिरहेका छौं ।

० विसौके कारण मानवीय क्षति हुने बन्ध्या बाउंदैव ?

— विसौके कारण मानवीय घटना हुने अवस्था अब छैन । हामी निर्वाचित भएर आएपछि यसबाट बच्न छौं । विसौकादेखि घटनाका लागि हामीले कम्बल, न्यानो कपडा र दाउरा वितरण लगायतका कामहरू गरिरहेका छौं । सबभन्दा ठूलो कुरा हो हामीले घरदैलोमा गई जनचेतना फैलाउने काम गरिरहेका छौं । त्यसकारण चिसोबाट कसैको मृत्यु हुने सम्बन्ध छैन ।

० रोहिणी गाउँपालिकाको जनजीवन कृषिमा आधारित छ, कृषकका लागि के-कस्ता योजनाहरू ल्याउनुभएको छ ?

— कृषकहरूका लागि सबभन्दा मुख्य कुरा चाहिने भनेको पानी हो । सिंचाइको व्यवस्था भएर भने राम्ररी उब्जनी हुनसक्दैन । त्यसैले, हामी सिंचाइको व्यवस्था मिलाएका छौं । पहिला यस गाउँपालिकामा गर्नु बेगी त्यति स्थिति थियो, तर सिंचाइको सुविधा आएपछि यहाँका कृषक गर्नुबेगीतिर आकर्षित भएका छन् । सिंचाइका लागि बोरिङ, सानो टपुनेल पुर्‍याउन सकेका छौं । तहरबाट सिंचाइको प्रबन्ध भइसकेको छैन । हामीले सधैंको प्रदेश सरकारसँग आग्रह गरेका छौं कि इधाम बनाउन सक्थे भने सिंचाइको समस्या समाधान हुन्थ्यो । बस्ती, मल, बीउ, बीजको लागि पनि पहल गरिरहेका छौं ।

० तपाईं आफ्नो कार्यकालभित्र रोहिणी गाउँपालिकालाई कसो बनाउने सोच्नुभएको छ ?

— सबैको सहयोग रथ्यो भने रोहिणी गाउँपालिकालाई नगरपालिकाभन्दा पनि राम्रो सुविधापुर्क बनाउने प्रयासमा छौं । यहाँको प्राकृतिकमय वातावरण छ । पहिला भारतसँगको छोटो भन्सार थियो, त्यो अहिले बन्द अवस्थामा छ, त्यसलाई खोल्ने प्रयासमा छौं । गाउँपालिकाको समग्र विकास र समृद्धिका लागि हामी लागिपर्नेका छौं ।

विषादीको सुरक्षित प्रयोग गरौं र स्वस्थ रहौं

- जीवनाशक विषादीहरू निःसन्देश जीवघाती हुन् । होसियारीसँग प्रयोग नगरिएमा मृत्युसम्म हुन सक्छ ।
- रासायनिक विषादी अत्यन्त विकल्पको रूपमा लिनुपर्छ ।
- विषादी प्रयोग गर्ने सम्पूर्ण व्यक्तिलाई विषादीबारे विस्तृत जानकारी हुनुपर्छ ।
- व्यक्तिगत सुरक्षाका लागि आवश्यक पोसाक लगाएर मात्र विषादी छर्नुपर्छ ।
- नेवलमा भएका जानकारीहरू तथा निर्देशनहरूअनुसार कार्य गर्दा विषादीबाट हुने असरबाट बच्न सकिन्छ ।
- विषादी छर्ने औजार चिहने हुनुहुँदैन ।
- विषादी मिसाउँदा वा छर्दा सक्कर छलामा सम्पर्क हुन नदिन वा श्वास प्रक्रियाबाट शरीरभित्र जान नदिन प्रयोग गर्नुपर्छ ।
- विषादी मिसाउँदा वा छर्ने बेलामा खान, पिउन वा धुनुपर्न गनं निषेध गर्नुपर्छ ।
- छिमेकीलाई विषादी छरेको जानकारी दिनुपर्छ ।
- केटाकेटीहरूलाई विषादी चलाउन राखेको समयमा नजिक आउन दिनुहुँदैन ।
- विषादी अत्यन्त प्रयोग र बाली भित्र्याउने समययति जानकारी राख्नुपर्छ ।
- नक्षित गरेका किराहरू तथा प्रयोग हुने बालीहरूबारे जानकारी राख्नुपर्छ ।
- विषादीको म्याद सकिने मिति तथा प्रयोग गर्ने मात्रासम्बन्धी जानकारी हुनुपर्छ ।
- धेरै हावा चलेको वा हुरी लागेको बेलामा विषादी छर्नुहुँदैन ।
- विषादी छरिसकेपछि बाँकी भएको विषादी भण्डारणमा वा सुरक्षित ठाउँमा पुर्‍याउनुपर्छ ।
- खाली विषादीको भाँडा ठीक ठाउँमा नष्ट गर्नुपर्छ ।
- विषादी छरिएको 'रेकड' राख्नुपर्छ । जस्तै विषादीको नाम, मात्रा, छरेको मिति, बालीको अवस्था, छरेको बेलामा मौसम र अन्य विस्तृत जानकारी राख्नुपर्छ ।

प्रदेश सरकार

भूमि व्यवस्था, कृषि तथा सहकारी मन्त्रालय

प्रदेश नं. २, धनुषा, नेपाल

सम्पर्क नं. : ०१५२२३५०
इमेल : malprovince2@gmail.com

लेखक समाजशास्त्र तथा पत्रकारितामा म्यागक अध्ययनरत छन् ।

क्यान्सर

शरीरमा अनियन्त्रित रूपमा कोषहरूको असामान्य वृद्धि हुनुलाई क्यान्सर भनिन्छ । यो सुरुवा रोग होइन ।

क्यान्सर रोग चेतावनीका चिन्हहरू :

- स्तनमा गिर्खा आउनु/गाँठपुट्टी आउनु ।
 - मुसा, कोठीमा परिवर्तन आउनु ।
 - पाचनकृषा र दिशा गने बालीमा बारम्बार परिवर्तन आउनु ।
 - अन्तः समयसम्म छोकी लाग्नु र स्वर परिवर्तन हुनु ।
 - महिनाबारीमा धेरै रगत बग्ने अथवा अनियमित रगत बग्ने ।
 - अन्य शरीरको भागबाट अनियमित रगत बग्ने ।
 - कसै घाउ वा सूजन निको नहुने ।
 - शरीरका कुनै पनि अंगको कोषमा अनियन्त्रित वृद्धि हुन गई क्यान्सर हुन सक्छ ।
- तसर्थ क्यान्सर रोग लागेको शंका लागेमा तुरुन्त नजिकको स्वास्थ्य संस्थामा सम्पर्क राखी उपचार बारे आवश्यक जानकारी लिनु पर्दछ ।

स्वास्थ्य कार्यालय, काठमाडौं, टेकु

हेटीङ्गा सिमेण्ट क्वास्टरमा उल्लव, एक फाटकको प्रयोग फुलती पुस्ता बुक्क ।

केवास सरकारको पूर्ण स्वामित्वमा सुचारु रूपमा चलाइ रहेको हेटीङ्गा सिमेण्ट क्वास्टर प्रकाम सिमेण्ट क्वास्टर हेटीङ्गा सिमेण्ट "सलित" मजबूत किमलका सति सबै प्रयोग गर्न सकिने ।

हेटीङ्गा सिमेण्ट क्वास्टर सि

केवास सरकारको पूर्ण स्वामित्वमा सुचारु रूपमा चलाइ रहेको हेटीङ्गा सिमेण्ट क्वास्टर प्रकाम सिमेण्ट क्वास्टर हेटीङ्गा सिमेण्ट "सलित" मजबूत किमलका सति सबै प्रयोग गर्न सकिने ।

